

4. Ar ceturto atcelšanas pamatu par vienotas likmes korekciju piemērošanu nepilnību dēļ pārbaudēs uz vietas un, konkrētāk, attiecībā uz 2 % korekciju, kas tiek piemērota par risku analīzes neefektivitāti attiecībā uz 2010. pieprasījuma gadu, tiek norādīts uz kļūdainu Regulas Nr. 1122/2009⁽⁴⁾ 31. panta 2. punkta un Regulas Nr. 796/2004 27. panta interpretāciju un piemērošanu, kas ir tiesiskās paļāvības principa pārkāpums.

Turklāt, kas attiecas uz citiem apstrīdētā īstenošanas lēmuma strīdīgajiem punktiem, Grieķijas Republika norāda divus turpmākos atcelšanas pamatus.

5. Ar piekto atcelšanas pamatu par vienotas 2 % likmes korekciju, kas tiek piemērota savstarpējai atbilstībai, attiecībā uz 2011. pieprasījuma gadu, tiek norādīts uz kļūdainu Regulas Nr. 885/2006⁽⁵⁾ 11. panta un Regulas Nr. 1290/2005⁽⁶⁾ 31. panta piemērošanu un interpretāciju, uz to, ka nav norādīts pietiekams pamatojums un ka ir pieļautas faktu kļūdas vienotas 2 % likmes piemērošanā attiecībā uz 2011. pieprasījuma gadu.
6. Ar sesto atcelšanas pamatu par summu, kas ir atmaksājama Grieķijas Republikai, pildot Vispārējās tiesas 2014. gada 6. novembra spriedumu lietā T-632/11, tiek norādīts uz LESD 266. un 280. panta pārkāpumiem attiecībā uz Komisijas pienākumu veikt pasākumus, lai pildītu Tiesas spriedumu, un uz to, ka nav norādīts pamatojums EUR 10 460 620,42 neatmaksāšanai Grieķijas Republikai atbilstoši iepriekš minētajam Vispārējās tiesas spriedumam.

⁽¹⁾ OV L 182, 39. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 141, 18. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2009. gada 29. oktobra Regula (EK) Nr. 1120/2009, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienotā maksājuma shēmu, kura paredzēta III sadaļā Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 316, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1122/2009, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu (OV L 316, 65. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV L 171, 90. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 2. septembrī – Lietuvas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta T-508/15)

(2015/C 371/32)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lietuvas Republika (pārstāvji – D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė, M. Palionis un A. Petrauskaitė)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 22. jūnija Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/1119, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl tas attiecas uz Lietuvas Republiku un ir saistīts ar agrāru lauksaimniecības preču ražošanas pārtraukšanu (6711 budžeta pozīcija);

- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu saistībā ar Savienības tiesību pārkāpumu.

Komisija, pieņemdamā apstrīdēto lēmumu, ir pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 1306/2013⁽¹⁾ 52. panta 2. punktu, vienlaikus pārkāpjot arī samērīguma principu, jo:

- 1) Neņemot vērā pārkāpuma raksturu un Eiropas Savienībai nodarītos finansiālos zaudējumus, Komisija ir piemērojusi vienotas likmes korekciju, kaut gan informācija, kura tika sniegta pēc Lietuvas veiktās visu pieteikumu *ex-post* pārbaudes, kura tika veikta piemērotā un sapratīgā veidā, ļāva ar precizitāti noteikt Eiropas Savienībai faktiski nodarīto finansiālo zaudējumu apmēru. Lietuvas Republikas valdība apgalvo, ka Lietuvas iestāžu veiktās *ex-post* pārbaudes ir piemērots veids, kā noteikt faktiskos zaudējumus fondiem, jo:
 - pārbaudēm izvēlētie kritēriji ir atbilstoši lauksaimniecības preču ražošanas jēdzienam;

 - Komisija ir nepamatoti saistījusi lauksaimniecības preču ražošanas jēdzienu ar daļēji naturālās saimniecības jēdzienu;

 - Komisija nav ņēmusi vērā Lietuvas Republikas mērķus un pasākumus, kuri tika skaidri noteikti lauku attīstības programmas dokumentos.

- 2) Katrā ziņā Komisija ir nepamatoti piemērojusi pārmērīgi lielu 5 % finanšu korekciju, jo šādas korekcijas piemērošana ir paredzēta vienīgi ievērojamu zaudējumu Savienības budžetam riska gadījumā, turpretī Lietuvas Republikas veiktās pārbaudes un iesniegtā informācija ir pierādījusi, ka Savienības budžetam varēja rasties vienīgi neliels finanšu risks.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 549. lpp.).